

Подаци о кандидату:

Наташа Ружић, број индекса 12/14 СЛ, студент специјалистичких студија – смер ликовно васпитање

Датум одбране, место и назив завршног - специјалистичког рада:

март, 2022. год. Шабац

Наслов специјалистичког рада: ИНТЕРМЕДИЈАЛНЕ АКТИВНОСТИ У ДРАМСКОМ ПРОЈЕКТУ

Научна област из које је звање стечено:

Струковни васпитач

Структура завршног – специјалистичког рада:

Завршни – специјалистички рад садржи 76 страна и подељен је на шест поглавља. Прво поглавље јесте увод који се односи на теоријски приступ у драмском изражавању деце предшколског узраста, други део јесте опис практичног дела – драмски пројекат „Бели свет“, у коме је кандидаткиња описала активност и интермедијалну активност, трећи део рада се односи на методологију истраживања у коме је описала проблеме, предмет и циљ истраживања, потом задатке и хипотезе истраживања, методе, технику и инструменте истраживања, популацију и узорак истраживања, а дала је начин обраде података, затим резултате истраживања, закључке на основу резултата истраживања. Четврти део јесте закључак, пети део се односи на прилоге, и у шестом се налази списак литературе. Завршни специјалистички рад садржи 84 репродукција у боји, једну табелу, два прилога у коме се налази скала ставова васпитача о интермедијалним активностима. Садржај рада је следећи:

ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА ЗАВРШНОГ – СПЕЦИЈАЛИСТИЧКОГ РАДА:

У уводном делу кандидаткиња је навела једну Шекспирову мисао кроз цитат и појам света је протумачен преко позорнице. Описала је тему у кратком историјском контексту. Тема која је обрађена у раду изузетно је интересантна, а теоријски део је описала као могућност да се креативно најмлађи изразе на различите начине. Питање шта чини креативност, како је васпитачи подстичу, затим најчешће заблуде о креативности, како и зашто деца воле да замишљају, као и део о књигама, причама и начину како се ови садржаји преносе на децу само су нека од значајних питања из ове проблематике. Одредила је појам и карактеристике стваралаштва у релацијама флуентности идеја, флексибилност, оригиналност, неукалупљеност, проницљивост, дивергентно мишљење и иницијатива поједица. Описала је функцију стваралаштва кроз стицање богатства и различитог чулног искуства, затим путем оплемењивања емоција, стварања трајне дечје потребе за стваралачким деловањем, откривањем, истраживањем и кроз комуникацију, а све са циљем да се допринесе формирању личности у целини. Драмски метод је описала кроз дечји свеобухватни развој и формира се кроз самопоуздање и позитиван концепт, имагинацију, емпатију и толеранцију, кооперативност, концентрацију, језичке способности, креативност као начин одговора на задате проблеме, хумор, изражавање емоција, релаксацију, самоконтролу и самодисциплину,

поверење у непосредно окружење, памћење, социјални контекст, изградњу сопствених вредности и ставова као и естетске компоненте. Описала је појам интермедијалних активности у вртићу што представља новину у раду са децом. Значајна компонента у овим активностима јесте драмска игра која има карактеристике стваралштва а организована је као облик групне игре и укључује гест, мимику, кретање, појам звука, боје и облика у којима се стварају замишљене позиције. Драмске игре имају шире значење како би се повезали садржаји из области књижевности, глуме, музике, ликовног израза, покрета итд. У наредном поглављу је описала Гарднерову теорију вишеструке интелигенције која је у служби развоја свих способности предшколске деце кроз интермедијалне садржаје. Постоји просторно-визуелна способност, затим језичка, логичко-математичка, музичка, телесно-кинестетичка, интерперсонална и интраперсонална и сваку је објаснила у контексту рада са децом. Поред класичне активности која се односи на дечји одлазак у позориште где су деца посматрала позоришну представу, она су поред улоге гледаоца имала прилику да разговарају са глумицама/глумцима о улогама, затим су имала за тему појам костима, затим сценографије, појам лутке као субјекта у лутка представи.

Кандидаткиња је поједине интермедијалне активности представила у овом раду од осмишљавања, припреме, покушаја да се идеја спроведе у дело и реализације у ентеријеру и екстеријеру. Дала је визуелни приказ свих активности које нису увек у вези са интермедијалним појавама што је карактеристично за ове новине, а акценат је могао да буде на осмишљавању и тумачењу замисли који су показали у реализацији како деца тако и васпитачице. Активност „Музеј пријатељства“ има неке елементе интермедијалне осмишљености, где су деца, захваљујући васпитачици, имала задатак да представе замишљени лик своје другарице или друга. Како је за стваралаштво и начин мишљења типично дивергентно деловање мисли и идеја, кандидаткиња је покушала да се дистанцира од класичног приказа портрета, где је исецање, обележавање, исцртавање, поново састављање делова у нови контекст. Кандидаткиња је инстистирала на ликовним феноменима што се не подразумева као једина алтернатива у интермедијалним активностима. Портрет као заједничка замисао и акција у овој интермедијалној активности, могао је да се прикаже и у неком другом темату и оквиру који је превазилажење уобичајеног начина рада са децом. Други покушај да се прикаже интермедијално деловање јесте израда сценографије за лутка представу. И у овој активности је студенткиња дала опис саме активности, а мање на идејној основи која може да буде добро полазиште у оваквим активностима. Поред израде сценографије за лутка представу описала је и модалитете израде лутке од материјала где су деца каширала различита средства на балону, затим исцртавање лика лутке, исецања, лепљења, повезивања делова у кохерентну целину и друго. Следећа активност коју је студенткиња покушала да опише као интермедијалну јесте радионица са родитељима деце. Студенткиња је осмислила да се деца са својим родитељима изразе у једној медију што је приказала на непосредан начин. Материјал који је деци и родитељима био на располагању означен је као сведен и крајње минималистички. Бели папир, оловке, маказе, селотејп и дрвени штапови су представљени као основа за израду лутке на штапу. Поред неких коментара од стране родитеља у њиховим заједничким покушајима да створе креацију, сматрам да је студенткиња могла више да ради на објашњењима замисли и могућим путевима реализације у овој непосредној активности. Ове активности су изведене на сцени и студенткиња је

изразила потребу да буду реализоване у другом медију, конкретно у позоришном амбинету који је у оквиру вртића.

Предмет и циљ истраживања:

Предмет овог истраживања јесте да се утврде позитивни резултати уз примену осмишљеног деловања из различитих медија изражавања.

Циљ истраживања јесте да се испитају мишљења и ставови васпитача о употреби различитих медија и знања, односно о утицају интермедијалних активности у току ових активности током стварања драмског пројекта.

Задачи истраживања су:

Да се утврде ставови васпитача на који начин организација утиче на интермедијалне активности у драмском пројекту.

Да се утврде који су ефекти настали у раду на драмском пројекту са предшколском децом под утицајем интермедијалних активности.

Да се утврди мишљење васпитача у којој мери је значајна дечја иницијатива за настанак драмског пројекта.

Хипотеза истраживања:

Основна хипотеза у обављеном истраживању јесте какав је став васпитача о утицају интермедијалних активности који се примењују у драмском пројекту.

Посебне хипотезе су:

Ставови васпитача указују да у постојећој пракси недостаје организованији и конкретнији рад који подстиче дечје стваралаштво.

Деца у васпитној групи под утицајем интермедијалних активности показују посебан облик самосталности, отворености и емпатије.

Мишљење васпитача указује да се свака дечја иницијатива уважава јер деца изражавају своје стваралачке способности.

Методе, технике и инструменти истраживања:

У истраживачком раду примењена је дескриптивна метода а током прикупљања података коришћен је истраживачки поступак скалирања.

Организација и ток истраживања:

За потребе овог истраживања одабран је пригодан узорак, а чинило је деветнаест васпитача старијих и предшколских група као и припадајућих припремно- предшколских група вртића „Сунцокрети“, ПУ „Бошко Буха“, општина Палилула у Београду.

Закључак:

Разматрајући целокупну материју завршног специјалистичког рада, очигледно је да својим садржајем и начином рада овај рад задовољава све критеријуме који су постављени током припреме и израде. Имајући све напред наведено у виду, Комисија сматра да је кандидаткиња успешно реализовала постављене задатке и циљеве, дајући значајан допринос утврђивању веза између дечје симболичке игре и стварног утицаја на дечје ликовно стваралаштво.

Оцена начина приказа и тумачења резултата истраживања:

Резултати истраживања изложени су систематски, од поставке проблема до теоријског образложења и приказа практичних резултата. Методологија и начин рада у потпуности су прилагођени карактеру обрађиваног проблема.

Предлог:

На основу укупне оцене рада Комисија предлаже Наставном већу Академији струковних студија за васпитаче у Шапцу, да завршни –специјалистички рад под насловом „Интермедиијалне активности у драмском пројекту“, кандидата Наташе Ружић прихвати и да се закаже јавна одбрана.

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ:

Др Петар Гајић, Професор струковних студија, ментор	-----
Др Љиљана Станков, Професор струковних студија, председник	-----
Др Ивана Јелић, Виши предавач струковних студија, члан	-----